

phia. Propositio 111
6. meta. Scientia quælibet speculatiua, aut est naturalis, aut Mathematica, aut Diuina. 123
7. meta. Substantia est prior ratione, natura, cognitione, & tēpore, acciditē. 8
7. meta. Substantia prima de nullo prædicatur. 34
In plogo phyfi. Sapiens cū cognouit naturam iustitue existentē in substantia rerum, tunc cupit a similibus illi natura, & acquirere illam formā. 139
In plogo phyfi. Scientie speculatiue sunt duobus modis, unus numeratur propter exercitium, sicut mathematica: alius propter perfectionē, per quā ipsum est, & est scientia naturalis, & diuina. 89
 Scientia quæ subalternatur speculatiue speculatiua est. 76
lib. 1. phy. Semper in uno genere est una contrarietas. 52
3. phy. Semper existimabitur aliqua species mouens. 96
2. coeli. Si unum contrarium fuerit in rerum natura, erit & reliquum. 35
1. de gene. Simile non patitur a simili. 79
2. de aia. Sensus non decipitur circa proprium obiectum. 124
3. de aia. Semper honorabilis est agens patiente, & principium materia. 125
3. de aia. Scientia secatur, quemadmodum & res. 109
1. postero. Scientia est necessarium cognitio. 38
1. postero. Subiectum in scientia debet esse notissimum. 53
1. postero. Semper propter quod unumquodq; tale, & illud magis est. 57
 De litera T.
2. phyfi. Totum nihil aliud est q̄ siue partes simul iunctæ. Propositio 75
 De litera V.
In pphē. Vniuersalia sunt difficilissima ad cognoscendum eo quod sunt a sensu plus remotissima. Propositio 76
10. meta. Vni vnum dicitur esse contrarium. 24
 Vbi est dare maius & minus, ibi est dare æquale. 51
2. phyfi. Vniuersalia ordine doctrinæ præcedunt particularia. 14
In libro de suba orbis. Vnum subiectum habere nisi unam formam est impossibile. 29

cidens, & intendi, & remitti, defenditur. theo. 49. char. 23. M
 Anima neq; animæ potentie recipiunt magis, & minus nisi merito char. 39. E
 Accidentia terminata sunt a forma, & ab agente, diuersis tamen modis. theo. 54. char. 29. & 40
 Augmentatio & diminutio tribus modis sumitur. theo. 58. cha. 41. K
 Augmentū uerū est plurius fit motibus. theo. 58. char. 41. I
 Artes præctice inquantū sunt artes continent tria. theo. 60. char. 41
 Analogia & distinctionem, & passiones de eis demonstrabiles possunt habere, licet non sit uniuoco. theo. 62. char. 46. L
 A t̄ho & passio in duplici sunt differentia. theo. 68. char. 48. I, G
 Agens & patiens sunt per se primo diuersa. theo. 68. char. 49
 A t̄ho eisdem generis ut principalis, & ut instrumenti specie uariatur. theo. 74. char. 52. F
 Agens est duplex. theo. 82. char. 55. & 56
 Agens & actum in æternis, & in corruptibilibus differunt. theo. 82. char. 55. & 56
 Ante omnem transmutationem est transmutatio per accidens, tamen non essentialiter. theo. 83. char. 63. D
 Aliquid est principii essendi nō cognoscendi. theo. 85. char. 65. M
 Agentia alia necessaria, alia contingencia. theo. 90. char. 69. B
 Agenti naturali duplex datur finis. theo. 90. char. 69. I
 Agens naturale non est propter suam operationem tanquam propter finem principalem. theo. 90. char. 69
 Attra t̄ho est duplex. theo. 94. char. 71. H
 Animal æquiuoce dicitur de animali celesti, & corruptibili. theo. 95. char. 73. E
 Actio a forma proueniens, alia materialis est, alia immaterialis. theo. 96. char. 72. I
 Accidens nō est principium indiuiduationis. theo. 97. char. 73. M
 Abstractionis quatuor sunt gradus. theo. 99. char. 76. E
 Abstrahere dupliciter contingit. theo. 99. char. 76. A
 Abstrahitio in scientiis dupliciter contingit. theo. 99. char. 76. B
 Abstrahitio non quælibet est intellectus agens. theo. 99. char. 76. C
B Ontas primo est passio entis extra animam & entis in actu, theo. 48
B Bonum intentū in naturalibus est bonū semper uerū, licet nō sic in uoluntariis. theo. 48. char. 32. D. & theo. 90. char. 69
C Ausa nō semper perfectior est causato. theo. 10. char. 6. B
C Communicabilitas in formis cōmunibus materialibus primo est ex intrinseca ratione eorum. theo. 11. char. 6. & 7
C omparationes entium in entitate, & perfectione dupliciter fieri possunt. theo. 13. char. 9. H
C onciliatio opiniorum de ordine librorum in scientia naturali. theo. 14. char. 10. E
C onueniens fit a conuenienti in substantiis, uel in uirtute, uel in specie. theo. 16. char. 12
C ausa & causatum non secundum omnes dispositiones debent esse proportionata, sed secundum aliquas. theo. 16. char. 13
C alor elementalisp per se habet rarefactionem. theo. 17. char. 13. D
C alor naturalis & celestis rarefacitur, & condensant secundum diuersos fines. theo. 17. char. 13
C ondensatio ab impulsionē prouenire potest. theo. 17. char. 13
C aliditas ignis licet sit in summo, non tamen est in fine ebullitionis. theo. 18. char. 13. H
C ontinuitas in motu sumitur a subiecto tanquam a causa prima. theo. 23. char. 16. & 17
C ausæ alique quodammodo sunt naturales, quodammodo mathematicæ. theo. 25. char. 17. M
C oncauum aque & medium mundi sunt idem subiecto, & nō differunt nisi ratione. theo. 26. char. 18. F
C ontinuum duas habet dispositiones. theo. 27. char. 18. L
C œlum elementum dici potest. theo. 27. char. 18. M
C ompositum generatur non forma. theo. 29. char. 10
C ausa una contrarios effectus producere potest, nō tamen omnes per se. theo. 32. char. 11. F
C ausæ cōtrarie eundē effectū p̄ducere possunt. theo. 32. char. 21. P
C ontingentium cognitio duplici modo haberi potest, quorum unus est scientia, alius non. theo. 38. char. 24. D
C ognitio completa omnes causas requirit. theo. 40. char. 15. & 16
C ompositum quodlibet est potentia contradictionis est nouum. theo. 41. char. 26. F
C œlum alio modo producit calorem, alio modo frigus, secundum distantiam. theo. 45. char. 29
C œlum motu & lumine tantum agit in ista inferiora, non qualitatebus uirtualibus, aut influentiis. theo. 45. char. 29
C œlum conseruare habet elementa producendo calorem secundum talem, & tantum distantiam. theo. 45. char. 29
C œlum cōcurrit tanquam causa uniuersalis respectu effectū quæ sunt hic. theo. 45. char. 29
 Cœlum

VT POSSIS STVDIOSE LECTOR FACILIS inuenire materias in præsentī opere pertractatas, & cōsilio nec ac distinctione absq; labore memorie mādare, R eperitorium hoc secundum Alphabeticum ordinē adnotare cōstitui, Theorematum siue Propōtionum numero in quo conueniunt hæc, p̄posito,

ACCIDENTIA non attribuntur substantiæ nisi in genere cause materialis tantum. theo. 3. char. 1. in litera H
 Accidentia per se & formaliter sunt entia, licet non simpliciter & principaliter. theo. 3
 Accidentia ex propriis proximis cōstant principis. theo. 3. char. 1. M
 Analogia nō impedit quin posterius analogatum formaliter, & secundum se sit analogum. theo. 3. char. 2. C
 Accidens dupliciter sumitur ut extraneum a quiditate, & ut distinctum contra substantiam. theo. 4. char. 2. F
 Actio contrarietatem requirit. theo. 5. char. 2. H
 Accidentia duo solo numero differentia in eodem subiecto esse possunt. theo. 23. char. 4. H
 Augmentū physice loquēdo in infinitū p̄gredi potest secundū quādam tamen & rōne materie nō simpliciter, sed aliquo modo. theo. 36. char. 3. A
 Agentia in triplici sunt differentia. theo. 12. char. 7. L
 Agens naturale cū modo intentione, & sine agendi eisdem, & respectu eiusdem passū idem semper producit per se. theo. 12. char. 8
 Agens per electionem plura potest producere. theo. 12. char. 8
 Ab uno quo ad essentiam, & plura existente, quo ad uirtutem plura prouenire possunt. theo. 12. char. 8
 Arist. uere & secundū rē cōtradixit Plato. theo. 14. char. 9. & 10. H
 Actus entitatus dupliciter intelligi potest. theo. 15. char. 12. G
 Actus entitatus de mente P enipateticorum non datur. theo. 15. char. 11. & 12. D
 Artifex sp̄alis potest disputare cū negantibus, seu falsificatibus sua principia non uniuersaliter, sed aliquo modo. theo. 33. char. 21. M
 Ars est habitus uniuersalis. theo. 38. char. 24
 Anima intellectiua quæ est ultima intellectuuarum est composita ex postriuo, & postriuo. theo. 26. 27. & 28
 Accidentia demonstrabilia in duplici sunt differentia. theo. 28. & 74
 Accidentia indifferenter ab agente uniuoco, & æquiuoco generari possunt. theo. 44. char. 29. D
 Accidentia non habent principium intrinsecum passuum, nec in materiam ex qua. theo. 46. char. 31. D
 Accidentiū quādam materiā quādam formā cōsequuntur. theo. 47. char. 31. L
 Accidentia interminata a signo cognoscuntur. theo. 47. char. 31. L
 Auerroes non discrepat ab Auicenna in quantitibus interminatis, nisi in modo ponendi. theo. 47. char. 32. C
 Aliquid secundū rē substantiā aut accidens existit secundū rōnem, neq; substantiæ, neq; accidens esse potest, sed medium. theo. 40. char. 33. L
 Auerro. tenens formas elementales mediare inter substantiam & ac-